

Елин Пелин

ГОЛЯМ СЕЧКО, МАЛЪК СЕЧКО И БАБА МАРТА

Голям Сечко, Малък Сечко и Баба Марта – двама братя и една сестра – имали общо лозе. От него те изкарвали три бъчви вино – на всекиго по една.

Голям Сечко цял ден ходи, скита по калове, по студове, сняг го валя, вятър го духа и вечер се върне капнал от умора. Сегне да си почине, хапне си, пийне си, каквото му е редът, че чашка, че гвенки, че килце, че гве – изпил си бъчвата с виното.

Малък Сечко – и той като братя си. По реките ходи, леда чупи, снега топчи, порои отправя, горите чисти, гнезда за скорците готви, цял ден ходи нагоре-надолу, умори се, върне се вечер, хапне си, пийне си. Ха чашка, ха още една, че килце, че гве – и той си изпил виното.

Тръгнат двамата братя на сватба, на кръщавка или някъде на гости и умират от срам, че нямат вино.

А пък бъчвата на баба Марта си стои в зимника непобутната – пълна пълненичка.

Няма какво! Двамата братя решили да изпият виното на сестра си. Решили и го сторили. Днес тоя точно, утре оня точно – и виното се свършило.

Дошла баба Марта, запретила ръкави, разшетала се да среща пролетта, както е прилично. Шетала, шетала, уморила се, седнала да си почине. Рекла да похапне, сетила се за винцето и рекла да си пийне. Кога отишла при бъчвата – що да види. В нея не останала ни капка. Дъгите ѝ се разсърдили, обръчите ѝ се разслабили.

Разбрала баба Марта, че е ограбена от братята си, разсърдила се, разфучала се, леле мале – насреща ѝ не се излиза! Фучала, бесняла, клеела, викала, па седнала, та заплакала. сълзи реки потекли от очите ѝ.

Плакала, плакала, най-после се утешила.

– Ех, ако са го изпили, моите братя са го изпили, не са чужди хора я! – казала тя и се засмяла.

Утешила се, но все пак ѝ било мъчно и обидно, че останала без винце и че братята ѝ я излъгали.

И всеки път, когато си спомни за това, тя се сърди и плаче, но ядът ѝ бързо минава и тя пак се засмива.

Йордан Стубел

БАБА МАРТА СЪРДИТА

Баба Марта сърдита

Кукуряка попита:

- Де е твоят сестриче,
мъниното кокиче,
че го няма търдява
утром рано да става?
- Мари, Марто, къде е -
ей го де се белее.

Сгушило се и чака
бръмбарите в трънака.
Аз го викам - не чува,
като че се нагува.

Вчера рано в гората
търсиха го децата.

Днеска пусти ергени
свиха китка от мене,
а пък то е, горкичко,
в снеговете самичко.

БАБА МАРТА БЪРЗАЛА

Баба Марта бързала,
мартеници вързала:
морави, зелени
бели и червени.

Първом на гората -
да листят листата.
И да дойдат всички:
щъркелите, птичките,
първият певец
Косер хубавец.

После на градините -
да цъфтят гиргините
и латинки алени,
и божури шарени.
Ябълки да зреят,
круши да жълтеят.

А пък на дечицата
върза на ръчицата
мартеници чудни
със ресни червени,
да са ранобудни,
да растат засмени...

